

V	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·									
	מוקדש לע"ב הבה"ח דוד	גיליון מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת שבוע	1
Ų	צבו ולינג ו"ל בן שלמ <mark>ה זלמן</mark>	147	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	תזריע	1
W.,	ושושנה נעמי <mark>ה</mark> י	147	19:46	19:49	19:47	18:44	18:50	18:33	מֿצורע	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

לכבוד יום העצמאות אכתוב כמה רמזים נפלאים בעניין היום הגדול הזה: הרב מרדכי אליהו זצ"ל אומר שבמזמור שאנו קוראים במוצאי יום הכיפורים כתוב:"רצית ה' ארצך שבת שבות יעקב". "שבות" מלשון שיבה, תשובה. בגימטריה זה 708 רמז לשנת תש"ח (708). בשנת תש"ח השיב הקב"ה את "שבות יעקב" עם הקמת המדינה. הרב מאיר מאזוז שליט"א אומר שבפסוק:"ושבת עד ה' אלוקיך ושמעת בקולו" רמוז יום העצמאות-"ושבת" שווה בגימטריה ל "תש"ח". רמז נוסף קשור לאות א'. בין גולה לגאולה ובין עצמות לעצמאות מפרידה האות א. צרות הגלות היו לישראל כעצמות היבשות אבל הנה זכינו בדורנו לגאולה ועצמאות והכל בזכות האמונה בה'. האות א' מסמלת את האמונה שעמדה לנו בכל דור ודור להציל, להושיע ולגאול. נזכה לראות עין בעין את גודל הטובה שעשה עמנו ה' ביום הזה ולשאוף להתקדם עוד ולתקן שמדינתנו תצעד על פי התורה הקדושה. אוהב אתכם! שבת שלום ומועדים לשמחה לגאולה השלמה.

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. <u>י' אייר: הַ וַיִּהִי כִּבוֹא אֵרוֹן בָּרִית יִהוַה אֵל הַמַּחֲנָה וַיַּרְעוֹ כַל יִשְׂרָאֵל תִּרוּעַה גִדוֹלַה וַתֵּהם</u> ָהַאָּרֶץ: וַ וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים אֶת קוֹל הַתְּרוּעָה וַיֹּאמְרוּ מֶה קוֹל הַתְּרוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּמַחֶנֵה ָהַעָבָרִים וַיִּדְעוּ כִּי אָרוֹן יִהוַה בַּא אֶל הַמַּחָנָה: זַ וַיִּרְאוּ הַפִּלְשְׁתִּים כִּי אַמְרוּ בַּא אֱלֹהִים אֶל הַמַּחָנָה וַיֹּאמְרוּ אוֹי לָנוּ כִּי לֹא הַיְתָה כַּזֹאת אֶתְמוֹל שִׁלְשֹׁם: חַ אוֹי לָנוּ מִי יַצִּילֵנוּ מְיַד הָאֱלֹהִים הָאַדִּירִים ָּהָאֵלֶּה אֵלֶּה הֵם הָאֶלֹהִים הַמַּכִּים אֶת מִצְרַיִם בְּכַל מַכָּה בַּמִּדְבַּר: טַ הִתְחַזְּקוּ וִהְיוּ לַאֲנַשִׁים פּלִשְתִּים פֶּן תַּעַבְדוּ לַעִבְרִים כַּאֲשֶׁר עַבְדוּ לַכֶם וְהְיִיתֶם לַאֲנַשִׁים וְנִלְחַמְתֶּם: יַ וַיִּלְּחָמוּ פְלְשְׁתִּים וַיַּנַגֶּף יִשְׂרָאֵל וַיַּנָסוּ אִישׁ לְאֹהַלַיוּ וַתְּהִי הַמַּכַּה גָּדוֹלַה מָאֹד וַיִּפּּל מִיָשְׂרָאֵל שְׁלֹשִים אֶלֶף ַרַגְלִי: <u>יא</u> וַאַרוֹן אֶלֹהִים נִלְקָח וּשְׁנֵי בְנֵי עֵלִי מֵתוּ חָפְנִי וּפִינְחָס: <u>יב</u> וַיַּרָץ אִישׁ בִּנְיַמִן מֵהַמַּעְרָכָּה וַיַּבֹא שָׁלֹה בַּיּוֹם הַהוֹא וּמַדַּיו קרָעִים וַאָּדַמָּה עַל רֹאשׁוֹ: <u>יג וַיַ</u>בוֹא וְהָנֵּה עֵלִי יֹשֵב עַל הַכְּסֵּא כתיב יך יַד דֶּרֶךְ מְצַפֶּה כִּי הַיָּה לְבּוֹ חַרֶד עַל אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְהַאִישׁ בַּא לְהַגִּיד בַּעִיר וַתִּזְעַק כַּל ַהַעִיר: יַדַ וַיִּשְׁמֵע עֵלִי אֶת קוֹל הַצְּעֲקָה וַיֹּאמֶר מֶה קוֹל הֶהַמוֹן הַזֵּה וְהַאִישׁ מִהַר וַיַּבֹא <u>ויַג</u>ַד לְעֵלִי: טוַ וְעֵלִי בֶּן תִּשְׁעִים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה וְעֵינַיו קָמָה וְלֹא יָכוֹל לְרָאוֹת: <u>טז</u> וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל עֵלִי אַנֹכִי הַבַּא מִן הַמַּעֶרַכָּה וַאֵנִי מִן הַמַּעַרַכַּה נַסְתִּי הַיּוֹם וַיֹּאמֶר מֶה הַיַּה הַדַּבַר בִּנִי: יַזַ וַיַּעַן הַמְבַשֶּׂר וַיֹּאמֶר נַס יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פִלְשְׁתִּים וְגַם מַגֵּפָה גְדוֹלָה הַיְתָה בַעָם וְגַם שְׁנֵי בַנֶיךַ מֵתוּ חָפְנִי וּפִינְחַס וַאָרוֹן הַאֶלֹהִים נִלְקַחָה: יַחַ וַיָּהִי כְּהַזְכִּירוֹ אֶת אֲרוֹן הַאֱלֹהִים וַיִּפֹּל מֵעַל הַכְּסֵא אֲחֹרַנִּית בְּעַד יַד ָהַשַּׁעַר וַתִּשָּׁבֵר מַפְרַקְתּוֹ וַיָּמֹת כִּי זָקֵן הָאִישׁ וְכָבֵד וְהוּא שָׁפַט אֶת יִשְׂרָאֵל אַרְבַּעִים שָׁנָה: יַ<u>ט</u> וְכַלָּתוֹ אֶשֶׁת פִּינָחַס הַרָה לַלַת וַתִּשְׁמַע אֶת הַשְּׁמֶעָה אֶל הְלַּקַח אֵרוֹן הַאֶלֹהִים וּמֵת חַמִיהַ וְאִישַׁה וַתִּכְרַע וַתֶּלֶד כִּי נֶהֶפְכוּ עַלֶיהָ צָרֶיהָ: כַ וּכְעֵת מוּתָהּ וַתְּדַבֵּרְנָה הַנִּצָבוֹת עַלֶיהָ אַל תִּירִאִי כִּי בֵן יַלַדְתִּ וְלֹא עַנְתָה וְלֹא שַׁתָה לְבַּה: <u>כֹא</u> וַתִּקְרָא לַנַּעַר אִי כַבוֹד לֵאמֹר גַּלָה כַבוֹד מִיִשְׂרָאֵל אֶל הִלַּקַח אֲרוֹן ָהָאֱלֹהִים וְאֶל חָמִיהָ וְאִישַׁהּ: כ<u>ב</u> וַתֹּאמֶר גַּלָה כָבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל כִּי נִלְקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים: <u>א</u> וּפְלְשְׁתִּים לַקְחוּ אֵת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיְבִאָהוּ מֵאֶבֶן הָעֵזֶר אַשְׁדּוֹדָה: בַ וַיִּקְחוּ פְלִשְׁתִּים אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים ויַביאו אתוֹ בּית דַגוֹן ויציגו אתוֹ אצֶל דַּגוֹן:

(שולחן ערוך אורח החיים סימן תק"פ סעיף ב)

(שמואל-א' ד,ה-ה,ב)

:כַן וַיִּטשׁ מִשְׁכַּן שָׁלוֹ אֹהֶל שִׁכֵּן בָּאָדָם :סַאַ וַיִּתֵּן לַשְׁבִי עֻזּוֹ וְתִפְּאַרְתּוֹ בְיַד צָר: (כַנ"ל וֹסדר עולם פּרק יג) (כנ"ל וֹסדר עולם פּרק יג)

(כנ"ל)]

ַטַז וַיִּמְאַס בְּאֹבֶל יוֹסֵף וּבְשֵׁבֶט אֶפְרַיִם לא בָּחָר:(תהלים עה,סז)

ענייני הזוהר – מעלת לימוד הזוהר הקדוש מגדולי ישראל. גאולת ישראל וכל מעלת ישראל תלוי בלימוד הזוהר ובפנימיות התורה. בעל הסולם, "הקדמה לספר הזוהר", אות סט. עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, מצורע, דפו"י דף נ"ה ע"א.

מג) רבי חזקיה פתח וכו': רח"פ ואמר, שמעה ה' צדק וגו'. כמה חביבה כנסת ישראל לפני הקב"ה, שכל זמן שכנסת ישראל, שהיא המלכות, באה לפני הקב"ה, הקב"ה מוכן כנגדה. ז"ש שמעה ה' צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי. אמר דוד, אני נתקשרתי בכנסת ישראל: כמו שהיא נמצאת לפניך, גם אני נמצא כן. ומשום זה שמעה ה' צדק, גם אני נמצא כן. ומשום זה שמעה ה' צדק, בתחילה, שהיא המלכות הנקראת צדק. ואח"כ. הקשיבה רנתי האזינה תפלתי.

מד) כלא שפתי מרמה: שואל מהו, בלא שפתי מרמה. ומשיב, אלא כך למדנו. כל דבור ודבור שבתפלה, שהאדם מוציא מפיו, עולה למעלה ובוקע רקיעים, ונכנס למקום שנכנס, ושם נבחן אותו הדבור, אם היא דבור ישר או לא. אם הוא דבור ישר מכניסים אותו לפני המלך הקדוש לעשות רצונו. ואם לא, מסירים אותו לחוץ, ומתעורר בדבור ההוא רוח אחר מס"א.

מה) ות"ח כתיכ כיה וכו': ובוא וראה, כתוב בו ביוסף, ענו בכבל רגלו וגו'. עד מתי ענו, בכבל רגלו וגו'. עד מתי ענו, בכבל רגלו. עד עת בא דברו אמרת ה' צרפתהו. שואל, עד עת בא דברו של מי. ומשיב, אלא עד עת בא דברו, היינו דבור התפלה של יוסף ונבחן דבור ההוא אם הוא ישר, ז"ש, אמרת ה' צרפתהו. דהיינו שהדבור נבחן ונצרף ואז, שלח מלך ויתירהו מושל עמים ויפתחהו. בתוך כך בא הבקר.

מו) א"ר אלעזר כתיב וכו': אר"א, כתוב, והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים.

לפש אדני, סתם. הוא כש"א, אשר לא נשא לשוא נפשי. דהיינו המלכות שנקראת נפש, שעתה בבוקר הוא הזמן שתתקשר כנסת ישראל ותתחבר בבעלה, ז"א, אשרי הם הצדיקים העוסקים בתורה בלילה, ובאים, בבקר, להתקשר בהקב"ה ובכנסת ישראל. עליהם כתוב, ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך,

מז) אמר רבי אלעזר וכו': אר"א כתים, והזרתם את בני ישראל מטומאתם וגו' בטמאם את משכני אשר בתוכם. והזרתם, פירוטו כמו זר הזה, שהוא זר מכולם, ואינו מתהבר במה שאינו שלו.

מה) ורנ"ה כשעתא דמסתאבין וכו':
ומפרש דבריו. ובוא וראה, בשעה שבני אדם
נטמאים למטה, מטמאים אותם בכל, וכבר
למדנו זה. אבל, בשעה שרוח הטומאה נתעורר
למטה שהיא ע"י המשכת הארת השמאל
ממעלה למטה, מתעורר רוח זר, כי רוח
הטומאה שלמטה מעור: רוח הטומאה האזר,
שהוא הדינין דמסך דקטנות, הנקרא נגע,

ונקרא זר. וניתנה לו רשות לרדת בעולם. שואל, מה הרשות שנתנה לו. ומשיב, אותה רשות של הקדושה שהיתה יורדת תמיד ומעכבת אותו רוח זר מלשלוט, אינה נמצאת, מחמת רוח הטומאה, והיא מסתלקת ואו מתגלה הדין, שהוא רוח הור, כנגד הרשעים, ומוסיף דין על דין, כי נמצא אז, שב' רוחות נמצאים בעולם אחד, רוח הדין, דהיינו רוח זר, ואחד, רוח הטומאה.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "שירה" (שמואל-ב' פרקים כב-כד) מקבילה ל-מְצֹרֶע על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. כשאת העם פקדו מאיפה עד באר שבע ספרו

> ה. אכו מוסדות ירגזו כי זורה כו ויתגעשו

ו. מה ה' כ^{ל,} כצדקתי וכצגד עיניו כבורי ש**ובה שכו**ם א. כוה צווכי מות עשו כי וצווכי בכיעכי יבעתצי

ב. מתי אכ^ר ה' אקרא והוא מהיככו אותי ש*מע*

צ. איפה מכ^לאך ה' היה כשה' אמר כי הרף ידר

פתרונות לגליון הקודם: אוזיתפל, ברזכל הגלעדי, גל אבנים, דבר אבשכום, המכך, ויוזגק לתנובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אילנה, בתיה בת עופרה,לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה,לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לע"נ: אליהו בן מרים. לקבלת העלון מעוים לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com